

LUẬT NHÀ LÊ XỬ TỘI QUẤY RỐI PHỤ NỮ NHƯ THẾ NÀO?



Thành tựu lớn nhất của vương triều Hậu Lê phải kể đến bộ Quốc triều hình luật (bộ luật Hồng Đức) được ban hành dưới triều vua Lê Thánh Tông. Bộ luật này có điều luật đề cập tới việc xử lý tội quyến rũ phụ nữ có chồng. Dấu hiệu cơ bản của hành động này là một người đàn ông có thể sử dụng lời lẽ, tiền bạc, thậm chí các hành vi mang tính lấy lòng để khiến một người phụ nữ đã có chồng, có con bị mê hoặc, cảm động, rồi nhân đó chiếm đoạt thân xác họ.

Điều 405 quy định: “*Thông gian với vợ người thì bị xử phạt 60 trượng, biếm hai tư, bắt nộp tiền tạ nhiều ít theo cấp bậc cao thấp của người đàn bà, nếu sang hèn cách nhau xa thì lại xử khác*”.

Ngoài phụ nữ đã có chồng, để bảo vệ danh dự, trinh tiết của những thiếu nữ chưa chồng, các hành vi dụ dỗ, quyến rũ nhằm vào đối tượng này cũng bị coi là có tội.

Điều 402 quy định: *“Quyến rũ con gái chưa chồng thì xử như tội gian dâm thường, phải nộp tiền tạ, nhiều ít thì tính theo bậc sang hèn, trả cho cha mẹ người con gái. Người con gái bị quyến rũ không phải tội. Kẻ dặt mối thì bị xử tội đồ hay tội lưu”*.

Trường hợp kẻ nào lợi dụng người nữ tuổi còn nhỏ, chưa hiểu biết nhiều về dụ dỗ thì hình thức xử lý được quy định như sau: *“Gian dâm với con gái nhỏ từ 12 tuổi trở xuống, dù người con gái thuận tình, cũng xử tội cưỡng dâm”*. Mức xử là bị lưu đày hoặc xử tội chết, ngoài ra còn phải nộp tiền tạ.

Không chỉ thể hiện hành vi với người ngoài, nếu kẻ nào giở trò đòi bại với người thân trong gia đình cũng bị xử lý nghiêm. Vào niên hiệu Thiệu Bình đời vua Lê Trung Tông cũng ban bố một số điều về hộ hôn và tạp luật, ở điều thứ 12 có quy định rằng: *“Anh tán tỉnh, gạ gẫm em dâu, hoặc cưỡng dâm chưa thành thì xử lưu đày xa 3000 dặm”*.

Bên cạnh đó còn có những điều luật mang tính chất ngăn chặn môi trường, điều kiện có thể làm xuất hiện hành vi dụ dỗ, quyến rũ phụ nữ, như điều thứ 10 trong 10 điều thông gian ban hành vào đời Lê Thánh Tông có quy định như sau: *“Ban đêm con trai, con gái ngồi với nhau, dù chỉ trò chuyện cũng bị xử tội đồ”*. Thậm chí khắc khe đến độ quy định rằng: *“Răn dạy con trai, con gái không được ngồi chung chiếu, không được tắm chung bồn, khi trao và nhận vật gì không được chạm tay nhau, ai vi phạm điều này sẽ bị trị tội”*.

Trong sách Hồng Đức thiện chính thư cho biết trạng nguyên Vũ Dương Cử dâng tấu đề nghị thực hiện một số điển lệ gồm 19 điều và được triều đình chấp thuận cho thi hành, tại điều 12 cũng có quy định mang tính răn đe phòng ngừa như sau: *“Trong dân gian, con trai phải tuân theo lễ nghĩa, không được*

chơi bời, trăng hoa, du đãng ngoài đường; đánh chửi người lương thiện. Con gái thì phải giữ gìn trong khuê môn, nói thì phải chọn lời, làm thì phải chọn việc. Ai vi phạm điều lệ này thì cho phép xã trưởng bắt giữ, con trai thì phạt đánh 80 trượng, con gái thì phạt đánh 80 roi và phạt tiền theo luật”.

Từ những điều luật được ban hành, đã cho thấy sự tiến bộ của một triều đại phong kiến lên tiếng bảo vệ quyền lợi của người phụ nữ trước những hành vi xâm hại đến danh dự, thân thể. Tuy vẫn còn nhiều mặt hạn chế, nhưng không thể phủ nhận rằng dưới thời Hậu Lê đã có những tiến bộ rất lớn khi đã bảo đảm sự an toàn về danh tiết cho người phụ nữ, răn đe những tên háo sắc, và có những mức xử phạt hợp lý, khiến những kẻ quen thói “trêu hoa ghẹo nguyệt” hạn chế bớt những suy nghĩ không đúng đắn của mình.

Nguồn Việt sử những chuyện hay, tích lạ - Ngàn năm sử Việt ; Quốc Triều Hình Luật

Chấp bút: Phương Thảo | Biên tập: Mỹ Dung | Hình ảnh: Huệ Mẫn